

Oświadczenie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

w związku z postanowieniem Wielkiej Izby Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie C-791/19 R (*Komisja Europejska versus Rzeczpospolita Polska*)

W związku z wydaniem w dniu 8 kwietnia 2020 r. przez Wielką Izbę Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowienia w sprawie środków tymczasowych w sprawie C-791/19 R Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze fakt, że postanowienie to skierowane jest do wszystkich organów władzy publicznej w Polsce, które w zakresie swojej właściwości mogą stosować wymienione w tym postanowieniu przepisy, w celu wykonania tego postanowienia, niniejszym wzywam:

- wszystkie osoby powołane na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej do natychmiastowego powstrzymania się od jakichkolwiek czynności związanych z rozpoznawaniem spraw określonych w art. 27 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2019 r., poz. 825).
- pracowników Sądu Najwyższego zatrudnionych w Izbie Dyscyplinarnej do przekazania wszystkich akt spraw, w tym także zakończonych, do izby Sądu Najwyższego właściwej w związku z zaprzestaniem stosowania art. 27 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Powyższe działania są niezbędne nie tylko dla zapewnienia ochrony praw uczestników postępowań sądowych, ale także dla powstrzymania pogłębiającego się chaosu prawnego w Polsce i – co szczególnie istotne w trudnej sytuacji finansów publicznych w związku z trwającą epidemią wirusa SARS-CoV-2 – zapobieżenia ewentualnemu nałożeniu na Polskę okresowych kar pieniężnych. Należy bowiem zauważyć, że Komisja Europejska zastrzegła sobie prawo do złożenia dodatkowego wniosku o nałożenie na Polskę okresowej kary pieniężnej, w przypadku, gdyby Polska nie stosowała w pełni środków tymczasowych zarządzonych w postanowieniu z dnia 8 kwietnia 2020 r.

Pragnę przy tym przypomnieć, że - zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej - obowiązek usuwania bezprawnych skutków naruszenia prawa Unii Europejskiej ciąży na każdym organie państwa członkowskiego (zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości UE: z dnia 7 stycznia 2004 r. w sprawie C-201/02, Wells, EU:C:2004:12, pkt 64 i przytoczone tam orzecznictwo oraz z dnia 21 czerwca 2007 r. w połączonych sprawach C-231/06 do C-233/06, Jonkman EU:C:2007:373, pkt 37).